

Casi aristofanei di μάλλα (= μὴ ἀλλά)

Ar. Ach. 458

Ευ. ἄπελθέ νύν μοι.

Δι. μάλλα μοι δὸς ἐν μόνον,
κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουμένον.

Ar. Av. 109

Επ. μῶν ἡλιαστά;

Πε. μάλλὰ θάτέρου τρόπου,
ἀπηλιαστά.

Ar. Th. 646

Κλ. οὐκ ἐνγεταυθί.

Μι. <μ>ἀλλὰ δεῦρ' ἥκει πάλιν. [suppl. Bentley]

Ar. Ra. 103 (μάλλά: μὴ ἀλλά? με ἀλλά?), 611, 745, 751

Cf. Phot. μ 62 Th. μάλλά· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀλλά, *Suda* σ 187 A. σὲ δὲ ταῦτ’ ἀρέσκει, μάλλὰ πλεῖν
ἢ μαίνομαι· ἀλλὰ πλέον ἢ μαίνομαι ἐπ’ αὐτῷ. τουτέστιν ὑπερβαλλόντως μοι ἀρέσκει.
ἀττικῶς. μᾶλλον ἢ μαίνομαι.

Denniston *GP*², 4s. «The colloquial ... μάλλά (μὴ ἀλλά), ‘No, don’t say that, but’, ‘No, rather’ ... has usually very much the force of μὲν οὖν, contradicting, or substituting a stronger form of expression ... In almost all cases a question precedes»

Cf. Plat. *Alc.* I 114e, *Men.* 75b: μὴ ἀλλά.